

[Melchior]

politilsynet selv vil vide at administrere bestemmelsen i den pågældende paragraf på en sådan måde, at den dokumentation, der føres fra monopoltilsynets side, bliver af en sådan art, at erhvervslivet kan leve med det uden yderligere alt for store besværligheder.

Ole Olsen (SF):

Vi er – jeg var lige ved at sige heldigvis – ikke enige i nogen af fremskridtspartiets ændringsforslag, så vi behøver ikke at tage stilling til, om vi skal rode os ind i deres sprogbrug.

Nu er det så stærkt, at man efter det dårlig nok tør kritisere udvalgsarbejdet. Men så langt er jeg er enig med fremskridtspartiet: det var ikke noget godt udvalgsarbejde, vi havde. Jeg tror såmænd ikke, det er formandens skyld; det var de vilkår, vi blev budt. Det kunne nok ikke være gjort så forfærdelig meget anderledes.

Det er ikke morsomt, når man stiller nogle seriøse spørgsmål, at få nogle svar, som er helt ude i skoven, og ikke at kunne nå at få dem taget op under et samråd eller få nye spørgsmål besvaret. Det er ikke nogen tilfredsstillende måde at arbejde på, og jeg håber, at regeringen, og hvem der nu skal bestemme det herinde, fremover undgår at sætte os i den situation.

Hvad angår ændringsforslagene, er jeg sagligt såmænd ikke så forfærdelig uenig i et par af dem.

Jeg vil først lige omtale ændringsforslag nr. 2. Så vidt jeg kender til monopoltilsynets praktik, tror jeg i og for sig, at man administrerer mindst lige så liberalt, som der står i forslaget.

Om ændringsforslag nr. 1 vil jeg sige, at vi har stor sympati for at undtage mindre erhvervsdrivende fra lovindgreb i denne retning. Nu er jeg ikke sikker på, at tallet 6 overalt er det rigtige. Jeg tror, der er nogle steder, hvor vi skal have betydelig flere ved grænsen, og andre steder betydelig færre. Jeg mener, det er værd at undersøge, om vi ved eventuelt kommende prisstoplove kan få det differentieret, således at vi lader nogle af dem, der ikke har ret mange ansatte, være uden for loven.

Jeg vil bede handelsministeren svare på, om man er villig til at gennemanalysere spørgsmålet for at se, om man til sin tid, hvis

der skal være en sådan lovgivning, kan differentiere den således, at man undtager de små virksomheder.

Jørgen Jensen (DKP):

Jeg synes også, at det uanset fremskridtspartiets sprogbrug er en helt urimelig måde, vi har behandlet dette lovforslag på, og det var baggrunden for, at kommunisterne stemte for, at man ikke skulle jaske det igennem i dag, men give sig tid til at behandle det rimeligt. Vi havde haft tid til det. Selv om jeg godt ved, at der sådan halvvejs er ferie i næste uge, burde en rent saglig bedømmelse af dette have bevirket, at vi havde givet os tid til det.

Ændringsforslagene kan vi ikke stemme for. Hvis man går ud fra, at dette er en forlængelse af et prisstop, mener vi ikke, man skal undergrave det med så mange muligheder for at fortolke, omgå det, som der i og for sig åbnes for her. Derfor er vi imod dem.

Men der er én grund til, og det er, at det egentlig er en usaglig behandling, vi har givet dette lovforslag. Jeg forsøgte i udvalget at få et samråd med en af ministrene for at få at vide, hvad det var for en ny stram lovgivning, man ville gennemføre efter dette. Det er sagt tre gange af den socialdemokratiske ordfører, at når fristen for den forlængelse, der nu skal vedtages, udløber – og det kan højst blive 7 uger, måske bliver det mindre – skal der gennemføres en stram lovgivning, som kan forhindre en prisekspllosion. Jeg fatter ikke, at man sagligt forsvarligt kan tage stilling til en forlængelse af denne lovgivning uden at vide, hvad der så skal ske.

Jeg skal bare erindre om, at vi inden for de sidste 14 dage har vedtaget en postlov, som vi nu gør ugyldig ved at vedtage denne forlængelse. Efter den skulle taksterne stige pr. 1 april, hvad vi i øvrigt ikke var enige i. Men nu kaster vi altså det lovarbejde til side, som blev udført for 14 dage siden, hvor vi ofrede udvalgsarbejde og betænkninger, hvor vi stillede ændringsforslag og havde første, anden og tredje behandling, og siger 14 dage efter: alt det arbejde duer slet ikke, for nu har vi en ny lov.

Så får vi denne nye lov om en forlængelse af prisstoppet, som vi sidder og behandler her; mens vi behandler den, siger man: ja men det her gælder slet ikke, for i løbet af 14